U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **Ing. J. Č.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje,** se sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Ing. M. V., II) E.ON Distribuce, a. s.,** se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice, **III) FRONTON – PLUS, spol. s r. o.,** se sídlem U Pošty 4, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 9. 2017, č. j. 30 A 183/2017 – 54,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 24. 7. 2017, č. j. JMK 106775/2017, sp. zn. S-JMK 783268/2017 OÚPSŘ, žalovaný zčásti změnil výrokovou část rozhodnutí Obecního úřadu Sokolnice, stavebního úřadu, ze dne 12. 4. 2017, č. j. 1057/17, sp. zn. 578/17/SÚ/PD. Tímto rozhodnutím bylo na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení I) vydáno stavební povolení na stavbu *„Rodinný dům RD 1, včetně přípojek, na p. p. č. X v k. ú. M.“*

[2] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně a současně požádala o přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 odst. 2 s. ř. s.

[3] Krajský soud usnesením ze dne 21. 9. 2017, č. j. 30 A 183/2017 – 54, žalobě nepřiznal odkladný účinek.

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojila proti výše uvedenému usnesení krajského soudu podáním ze dne 9. 10. 2017, ve kterém vyjádřila svůj nesouhlas s rozhodnutím soudu a žádala o jeho změnu tak, aby bylo vyhověno její žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě. K výzvě krajského soudu stěžovatelka sdělila, že toto podání má považovat za kasační stížnost.

[5] Kasační stížnost je nepřípustná.

[6] Důvody nepřípustnosti kasační stížnosti jsou upraveny v § 104 s. ř. s. Podle odst. 3 písm. c) tohoto ustanovení je nepřípustná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné.

[7] Citované ustanovení zákona nepřipouští podat kasační stížnost proti usnesení o nepřiznání odkladného účinku žalobě; ke stejnému výkladu dospěla i ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu. Zdejší soud se k procesně obdobné situaci vyjádřil svým usnesením ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 As 10/2005 - 46: *„Rozhodnutí o odkladném účinku žalobě jako procesní institut je zcela nepochybně svou povahou rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání; není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. Dočasnou povahu má proto i rozhodnutí, jímž byl - jako v případě stěžovatele - návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé* […].“

[8] Tento závěr potvrdil i Ústavní soud např. v usnesení z 9. 6. 2005, sp. zn. III. ÚS 156/05. Ústavní soud k tomu uvedl, že *„[v] souladu s ustanovením § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Rozhodnutím dočasným je nepochybně i rozhodnutí, kterým soud rozhoduje o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, a to bez ohledu na to, zda soud podanému návrhu vyhoví či nikoli. Rozhodnutí krajského soudu, kterým byl zamítnut návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, nijak neovlivňuje průběh samotného řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Pokud by této žalobě bylo vyhověno a meritorní správní rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno, lze se postupem, který je upraven v zákoně č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, domáhat náhrady škody způsobené nezákonným rozhodnutím. Nejvyšší správní soud tedy postupoval správně, když podanou kasační stížnost směřující proti rozhodnutí krajského soudu, jímž byl zamítnut návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku žalobě, jako nepřípustnou odmítl.*“

[9] Uvedená judikatura je plně aplikovatelná i na posuzovaný případ. Kasační stížnost stěžovatelky směřuje proti usnesení krajského soudu, jímž byla zamítnuta žádost o přiznání odkladného účinku žalobě. V souladu s § 104 odst. 3 písm. c) je nepřípustná kasační stížnost směřující proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné, jímž je i rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku žalobě. Nejvyššímu správnímu soudu tedy ze zákona nepřísluší hodnotit věcnou správnost napadeného usnesení krajského soudu.

[10] Kasační stížnost stěžovatelky tedy směřovala proti usnesení, které je podle své povahy dočasné, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[11] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jim náklady vznikly, a ani právo na náhradu řízení neuplatnily (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2018

Mgr. David Hipšr
předseda senátu